

Следъ единъ часъ — сутринята започна литургията. Нѣкои гости се готвѣха да си тръгнатъ, но като имъ се каза, че тази служба е най-важна и най-тържествена, отложиха пжтуването си. Презъ тази служба свещенослужителитѣ бѣха облѣчени съ нови разноцвѣтни одежди. Служеше и игумена. Пѣше и черковния хоръ отъ ученици при манастирското трикласно училище. Каза се хубаво поучително слово. Следъ службата обикаляхме съ лития около манастиря и черквата и презъ това време пѣвцитѣ пѣяха, клепалата клепаха и камбанитѣ биеха. — Много тържествено бѣше! Накрай игумена даваше на всѣкиго червено яйце съ поздравъ: „Христосъ воскресел!“

Подарѣцитѣ. Всѣки отъ поклонниците бѣше донелъ да подари нѣщо: животни, постелки, дрехи, сждове, обувки и др. Отидохме и ние въ Общата стая да се отплатимъ и да дадемъ подарѣцитѣ си. Тая стая е много голѣма, покрая съ миндерлъци и възглавници. — Бѣше пълна съ поклонници. На срѣдата имаше дълга маса, около която бѣха насѣдали петъ души отъ манастирскитѣ старей. Татко каза нашитѣ имена и тѣ ги записаха въ една дебела книга — перусия (споменвателникъ) която книга стояла винаги въ черквата, за да споменуватъ имената при богослужението. Татко даде петъ жълтици, а мама ризитѣ, чергата и възглавници. Кърпи и чорапи бѣше оставила въ голѣмата черква предъ иконостаса на Св. Ивана. — Дадоха ни една щампа (картина) съ манастира и живота на Св. Ивана, и две книги: житието на Св. Ивана и пжтеводителъ за манастира.

Разглеждане на манастира. Още като влѣзохме въ манастирския дворъ, азъ се смаяхъ отъ